Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 30. maijā *

Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Atbalsts augļu un dārzeņu nozarei — Prasība atcelt tiesību aktu — Tieša ietekme — Pieņemamība — Pārstrādāti augļi un dārzeņi — Darbības fondi un darbības programmas — "Darbību, kas nav īstas pārstrādes darbības", finansēšana

Apvienotās lietas T-454/10 un T-482/11

***Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali* (*Anicav*)**, Neapole (Itālija), ko sākotnēji pārstāvēja *J. L. da Cruz Vilaça*, *S. Estima Martins* un *S. Carvalho de Sousa*, vēlāk – *S. Estima Martins*, *S. Carvalho de Sousa* un *R. Oliveira*, advokāti,

prasītāja lietā T-454/10,

***Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales* (*Agrucon*)**, Madride (Spānija), un 16 pārējās prasītājas, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, kuras sākotnēji pārstāvēja *J. L. da Cruz Vilaça*, *S. Estima Martins* un *S. Carvalho de Sousa*, vēlāk – *S. Estima Martins*, *S. Carvalho de Sousa* un *R. Oliveira*, advokāti,

prasītājas lietā T-482/11,

ko atbalsta

***Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari* (*AIIPA*)**, Milāna (Itālija), un 10 pārējās personas, kas iestājušās lietā un kuru nosaukumi ir minēti II pielikumā, kuras sākotnēji pārstāvēja *J. L. da Cruz Vilaça*, *S. Estima Martins* un *S. Carvalho de Sousa*, vēlāk – *S. Estima Martins*, *S. Carvalho de Sousa* un *R. Oliveira*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā T-454/10,

pret

Eiropas Komisiju, kuru lietā T-454/10 pārstāvēja – sākotnēji *B. Schima* un *M. Vollkommer*, vēlāk – *B. Schima* un *N. Donnelly*, un lietā T-482/11 – *K. Banks* un *M. Schima*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

* Tiesvedības valoda – angļu.

Confederazione Cooperative Italiane , Roma (Itālija), un astoņas pārējās personas, kas iestājušās lietā un kuru nosaukumi ir minēti III pielikumā, kuras pārstāv *M. Merola*, *C. Santacroce* un *L. Cappelletti*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

lietā T-454/10 par prasību atcelt 52. panta 2.a punktu un VIII pielikumu Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Padomes Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. jūlija Regulu (ES) Nr. 687/2010 (OV L 199, 12. lpp.), un lietā T-482/11 par prasību atcelt 50. panta 3. punktu un 60. panta 7. punktu Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari, kā arī pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 13. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (OV L 299, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Vienotā TKO regula"), saskaņā ar tās 1. panta 1. punkta i) un j) apakšpunktu piemēro augļu un dārzeņu nozarei un augļu un dārzeņu pārstrādes produktu nozarei.

2 Ar Padomes 2008. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 361/2008, ar kuru izdarīti grozījumi Vienotajā TKO regulā (OV L 121, 1. lpp.), tajā it īpaši tika iekļautas atsevišķas Padomes 2007. gada 26. septembra Regulas (EK) Nr. 1182/2007, ar ko paredz īpašus noteikumus augļu un dārzeņu nozarei un ar ko groza Direktīvas 2001/112/EK un 2001/113/EK un Regulas (EEK) Nr. 827/68, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2826/2000, (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 318/2006, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 2202/96 (OV L 273, 1. lpp.), tiesību normas (skat. Regulas Nr. 361/2008 preambulas 8. apsvērumu).

3 Regulas Nr. 1182/2007 preambulas 6. apsvērumā ir noteikts, ka "[š]īs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj produkti, uz kuriem attiecas augļu un dārzeņu, kā arī augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgā organizācija", bet tajā ir precizēts, ka "[t]omēr noteikumi par ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām un nolīgumiem ir spēkā tikai attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas augļu un dārzeņu tirgus kopīgā organizācija, un [ka] šī atšķirība būtu jāsaglabā".

4 Ar Regulas Nr. 361/2008 1. panta 22. punktu Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas IV nodaļā tika iekļauta IV a iedaļa. Saskaņā ar šīs jaunās iedaļas 103.b, 103.c un 103.d pantu augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācijas var izveidot darbības fondus, lai finansētu darbības programmas ar specifiskiem mērķiem. Šie fondi tiek finansēti no dalībnieku iemaksām, kā arī no Kopienas finansiālās palīdzības.

5 Saskaņā ar Vienotās TKO regulas 103.d panta 2. punktu Kopienas finansiālās palīdzības maksimālais apjoms nepārsniedz 4,1 % no attiecīgās ražotāju organizācijas pārdotās produkcijas vērtības, ar iespēju to palielināt līdz 4,6 % no šīs vērtības, ja daļu, kura pārsniedz 4,1 %, izmanto vienīgi krīzes novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem.

6 Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 1. lpp.), 52. panta 1. un 6. punktā ir noteikts:

"*Aprēķina pamats*

1. Šajā nodaļā pārdotās produkcijas vērtību attiecībā uz ražotāju organizāciju aprēķina, pamatojoties uz atzīto ražotāju organizāciju biedru produkciju, kura ir ražošanas organizāciju atzīta.

[..]

6. Faktūru par pārdoto produkciju izraksta "izvedot no ražotāju organizācijas":

a) atbilstoši situācijai par produktu, kas ir fasēts, sagatavots vai kam veikta pirmās pakāpes apstrāde;

b) neieskaitot PVN un

c) neieskaitot iekšējās transporta izmaksas [..]."

7 Komisijas 2010. gada 30. jūlija Regulas (ES) Nr. 687/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1580/2007 (OV L 199, 12. lpp.), preambulas 4. apsvērumā ir noteikts:

"Konstatēts, ka ir grūti aprēķināt pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu vērtību. Kontroles nolūkā un vienkāršības labad ir lietderīgi ieviest vienotas likmes, lai aprēķinātu pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu vērtību, kas norāda pamatprodukta vērtību, proti, pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu vērtību, un darbības, kuras nav īstas pārstrādes darbības. Tā kā augļu un dārzeņu pārstrādes ražošanai nepieciešamo augļu un dārzeņu apjomi ievērojami atšķiras atkarībā no attiecīgajām produktu grupām, šīs atšķirības ir jāatspoguļo piemērojamajās vienotajās likmēs."

8 Regulas (ES) Nr. 687/2010 1. panta 1. punkts groza Regulas (EK) Nr. 1580/2007 21. panta 1. punkta i) apakšpunktu, definējot jēdzienu "sagatavošana" kā "sagatavošanas darbības, piemēram, augļu un dārzeņu tīrīšana, sagriešana, mizošana ar atgriešanu un žāvēšana, nepārveidojot tos par pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem".

9 Regulas Nr. 687/2010 1. panta 2. punkts iekļauj Regulas Nr. 1580/2007 52. pantā 2.a punktu, kurā noteikts, ka:

"Pārdotās produkcijas vērtība neietver tādu pārstrādātu augļu un dārzeņu vai kādu citu produktu vērtību, kas nav augļu un dārzeņu nozares produkti.

Tomēr to pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu, kurus ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienības vai to biedri, kas ir ražotāji, vai to kooperatīvi, vai meitasuzņēmumi, kā minēts šā panta 7. punktā, vai nu paši vai izmantojot ārpakalpojumus pārstrādājuši par pārstrādātiem augļiem un

dārzeņiem, kas minēti [Vienotās TKO regulas] I pielikuma X daļā, vai jebkuru citu šajā pantā minēto un šīs regulas VI a pielikumā turpmāk aprakstīto lauksaimniecības produktu, pārdotās produkcijas vērtību aprēķina kā vienotu procentuālo likmi, ko piemēro šo pārstrādāto produktu rēķinā norādītajai vērtībai.

Minētā vienotā likme ir noteikta:

a) 53 % apmērā augļu sulām;

b) 73 % apmērā koncentrētām sulām;

c) 77 % apmērā tomātu koncentrātam;

d) 62 % apmērā saldētiem augļiem un dārzeņiem;

e) 48 % apmērā konservētiem augļiem un dārzeņiem;

f) 70 % apmērā konservētām *Agaricus* ģints sēnēm;

g) 81 % apmērā augļiem, kas konservēti īslaicīgai uzglabāšanai sālījumā;

h) 81 % apmērā žāvētiem augļiem;

i) 27 % apmērā citiem pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem;

j) 12 % apmērā pārstrādātiem aromātiskiem augiem;

k) 41 % apmērā paprikas pulverim."

10 Regulas Nr. 687/2010 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts aizstāj Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 6. punktu ar šādu punktu:

"6. Faktūru par pārdoto augļu un dārzeņu produkciju attiecīgā gadījumā izraksta, "izvedot no ražotāju organizācijas", par produktu, kas uzskaitīts [Vienotās TKO regulas] I pielikuma IX daļā un kas ir fasēts un sagatavots, neieskaitot:

a) PVN;

b) iekšējās transporta izmaksas, ja ir liels attālums starp ražotāju organizācijas centralizētās pieņemšanas vai fasēšanas punktiem un ražotāju organizācijas izplatīšanas punktu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanai uzskata, ka dalībvalstis paredz samazinājumu piemērošanu attiecībā uz rēķinā norādīto to produktu vērtību, par kuriem rēķini izrakstīti dažādos pārstrādes posmos vai piegādes vai transportēšanas posmos."

11 Regulas Nr. 1580/2007 61. panta 4. punktā, kas ir tiesību norma, kurā netika izdarīti grozījumi ar Regulu Nr. 687/2010, ir precizēts, ka "[d]arbības programmās neietver darbības un izdevumus, kas norādīti VII pielikuma sarakstā".

12 Regula Nr. 1580/2007 tika atcelta saskaņā ar Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [Vienotās TPO regulas] piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 1. lpp.), 149. pantu, jo šajā pēdējā minētajā regulā tika ietverti īstenošanas noteikumi attiecībā uz šīm nozarēm.

13 Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 preambulas 35. apsvērumā ir noteikts:

"Lai sekmētu darbības programmu atbalsta shēmu izmantošanu, ir skaidri jānosaka ražotāju organizāciju pārdotā produkcija, tostarp specifikācija par to, kuri produkti ņemami vērā, un tirdzniecības posms, kurā ir jāaprēķina produkcijas vērtība. Kontroles nolūkā un vienkāršības labad ir lietderīgi ieviest vienotas likmes, lai aprēķinātu pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu vērtību, kas norāda pamatprodukta vērtību, proti, pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu vērtību, un darbības, kuras nav īstas pārstrādes darbības. Tā kā augļu un dārzeņu pārstrādes ražošanai nepieciešamo augļu un dārzeņu apjomi ievērojami atšķiras atkarībā no attiecīgajām produktu grupām, šīs atšķirības ir jāatspoguļo piemērojamajās vienotajās likmēs. [..]"

14 Šajā kontekstā Regulas Nr. 1580/2007 21. panta 1. punkta i) apakšpunkts (skat. iepriekš 8. punktu) kļuva par Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 19. panta 1. punkta j) apakšpunktu un Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts kļuva par Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktu, lai gan Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 7. punktā ir pārņemta būtiskākā Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 6. punkta daļa (skat. iepriekš 9. un 10. punktu).

15 Turklāt saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktu "[i]eguldījumi un darbības, kas saistītas ar augļu un dārzeņu pārveidošanu, iegūstot pārstrādātus augļus un dārzeņus, var pretendēt uz atbalstu, ja šādi ieguldījumi un darbības sasnie[dz] mērķus, kas minēti [Vienotās TKO regulas] 103.c panta 1. punktā, tostarp minētās regulas 122. panta pirmās daļas c) punktā ar noteikumu, ka tie ir noteikti valsts stratēģijā, kas minēta [Vienotās TKO regulas] 103.f panta 2. punktā".

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 30. septembrī, *Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali* (*Anicav*) cēla prasību lietā T-454/10. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 5. septembrī, *Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales* (*Agrucon*) un pārējās 16 prasītājas, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, cēla prasību lietā T-482/11.

17 Ar pieciem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2011. gada 13. un 17. janvārī, II pielikumā minētās juridiskās personas lūdza atļaut iestāties lietā T-454/10 *Anicav* prasījumu atbalstam.

18 Ar četriem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2011. gada 24. janvārī, III pielikumā minētās juridiskās personas lūdza atļaut iestāties lietā T-454/10 Eiropas Komisijas prasījumu atbalstam.

19 Ar diviem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2011. gada 19. decembrī, III pielikumā minētās juridiskās personas lūdza ļaut iestāties lietā T-482/11 Komisijas prasījumu atbalstam.

20 Ar 2011. gada 5. oktobra un 2012. gada 6. marta rīkojumiem Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs [minētajām juridiskajām personām] ļāva iestāties lietā. Personas, kas iestājušās lietā, iesniedza savus procesuālos rakstus un pārējās lietas dalībnieces noteiktajā termiņā iesniedza par tiem savus apsvērumus.

21 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 22. oktobra rīkojumu lietas T-454/10 un T-482/11 mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai tika apvienotas saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 50. pantu.

22 Lietā T-454/10 *Anicav* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Regulas Nr. 1580/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 687/2010, 52. pantu un VIII pielikumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 Lietā T-482/1 *Agrucon* un pārējo 16 prasītāju, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktu un 60. panta 7. punktu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Apvienotajās lietās T-454/10 un T-482/11 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasības kā nepieņemamas un katrā ziņā kā nepamatotas;

— piespriest *Anicav*, *Agrucon* un pārējām 16 prasītājām, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Lietā T-454/10 personu, kas iestājušās lietā *Anicav* prasījumu atbalstam, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētās tiesību normas;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Apvienotajās lietās T-454/10 un T-482/11 personu, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasības kā nepieņemamas un katrā ziņā kā nepamatotas;

— piespriest *Anicav*, *Agrucon* un pārējām 16 prasītājām, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

27 Prasītājas izvirza trīs pamatus, norādot, ka ar tiesību normām, par kurām ir celta prasība par atcelšanu, tiek pārkāpta, pirmkārt, Vienotā TKO regula, otrkārt, nediskriminācijas princips un, treškārt, samērīguma princips.

28 Komisija apstrīd, pirmkārt, prasību pieņemamību un, otrkārt, prasību pamatotību.

Par pieņemamību

Par prasības lietā T-454/10 pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikumu

29 Ir jānorāda, ka atbilstoši LESD 263. panta sestajai daļai prasība atcelt tiesību aktu ir jāiesniedz divos mēnešos pēc tam, kad apstrīdētais tiesību akts atkarībā no situācijas ir vai nu publicēts, vai darīts zināms vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas prasītājai kļuvis zināms. No šīs normas teksta, tāpat kā no tās mērķa, kas ir nodrošināt tiesisko drošību, izriet, ka tiesību akts, kas nav apstrīdēts šajā

termiņā, kļūst galīgs. Šis galīgais raksturs attiecas ne tikai uz pašu tiesību aktu, bet arī uz ikvienu vēlāku aktu, kam ir tīri apstiprinošs raksturs. Šis risinājums, kas balstīts uz nepieciešamo tiesisko stabilitāti, attiecas gan uz individuāliem aktiem, gan uz tiem aktiem, kam ir normatīvs raksturs, kā, piemēram, regulu. Toties, ja regulas norma ir grozīta, termiņš prasības iesniegšanai sākas no jauna attiecībā uz prasību atcelt ne tikai šo normu, bet arī visas tās normas, kas, pat tad, ja tās nav grozītas, veido vienotu veselumu ar to (Tiesas 2007. gada 18. oktobra spriedums lietā C-299/05 Komisija/Parlaments un Padome, Krājums, I-8695. lpp., 28.–30. punkts).

30 Komisija uzskata, ka Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikums, kurš netika grozīts ar Regulu Nr. 687/2010, neveido vienotu veselumu ar Regulas Nr. 1580/2007, kurā ar šo regulu izdarīti grozījumi, 52. pantu.

31 Šajā lietā saskaņā ar Vienotās TKO regulas 103.d pantu (skat. iepriekš 5. punktu), Kopienas finansiālās palīdzības maksimālais apjoms nepārsniedz 4,1 % no attiecīgās ražotāju organizācijas pārdotās produkcijas vērtības ar iespēju maksimālo apjomu palielināt līdz 4,6 %, ja starpību izmanto vienīgi krīzes novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem.

32 Tādējādi, kā izriet no Regulas Nr. 687/2010 preambulas 4. apsvēruma (skat. iepriekš 7. punktu), Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punktā minētās vienotās likmes, pamatojoties uz kurām tiek aprēķināta pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu pārdotās produkcijas vērtība, norāda pamatprodukta vērtību, kā arī "darbības, kuras nav īstas pārstrādes darbības". Šo apstākli apstiprināja iepriekš minētās tiesību normas otrā daļa, ar kuru ieviesta atkāpe no pirmajā daļā ieviestā noteikuma, saskaņā ar kuru pārdotās produkcijas vērtība neietver pārstrādāto augļu un dārzeņu vērtību.

33 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1580/2007 61. panta 4. punktu darbības programmās neietver darbības un izdevumus, kas norādīti šīs pašas regulas VIII pielikumā minētajā sarakstā. Ir jākonstatē, ka šis saraksts ir saistīts ar tiesību normu, ar kuru nosaka Kopienas palīdzības saistībā ar darbības programmām aprēķināšanas kārtību. No minētā izriet, ka šajā ziņā pretēji tam, ko norāda Komisija, Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikums saskaņā ar 29. punktā izklāstīto judikatūru veido veselumu ar šīs regulas 52. pantu.

34 Tomēr, kā izriet no prasības pieteikuma 104. un 105. panta kopsakarā ar tās pirmo prasījumu, *Anicav* lūdz atcelt Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikumu tiktāl, ciktāl tajā nav norādes uz pārstrādes izmaksām kā izdevumiem, kas ir jāatskaita no finansējuma saistībā ar darbības programmām.

35 Šajā ziņā ir jānorāda, ka izdevumu, kas attiecas uz "darbībām, kuras nav īstas pārstrādes darbības", attiecināmība izriet no Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta, nevis šīs regulas VIII pielikumā minētajām vienotajām likmēm. Turklāt iespējamā Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta atcelšana prasītājas norādīto iemeslu dēļ Komisijai izraisītu pienākumu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar LESD 266. pantu pildītu Vispārējās tiesas spriedumu, tostarp izdarot iespējamus grozījumus šīs regulas VIII pielikumā. Līdz ar to ikviena satura, kurš būtu jāiekļauj Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikumā, lai tas atbilstu Vienotās TKO regulai, analīze izriet no īstenošanas pasākumiem, kuri Komisijai būtu jāveic šīs pašas regulas 52. panta 2.a punkta atcelšanas gadījumā. Prasībai atcelt Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikumu tiktāl, ciktāl tas skaidri neizslēdz pārstrādes izmaksas, ir tāds pats priekšmets kā prasībai atcelt šīs regulas 52. panta 2.a punktu, tādējādi, ka Vispārējai tiesai šī analīze nav jāveic gadījumā, ja tā pasludina šo pēdējo minēto tiesību normu par atceltu.

Par prasītāju tiesībām celt prasību

36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nosacījums, saskaņā ar kuru apstrīdētajam lēmumam fiziska vai juridiska persona ir jāskar tieši, kā tas noteikts LESD 263. panta ceturtajā daļā, prasa, lai apstrīdētais Eiropas Savienības pasākums tieši ietekmētu indivīda tiesisko situāciju un nepieļautu nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu, jo tā ir pilnīgi automātiska un izriet

tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citas starpnormas (skat. Tiesas 2008. gada 13. marta spriedumu lietā C-125/06 P Komisija/*Infront WM*, Krājums, I-1451. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Šajās divās lietās Komisija norāda, ka princips, saskaņā ar kuru ražotāju organizācijas var saņemt Kopienas palīdzību saistībā ar darbības programmām, lai gan pārstrādātāji nevar to saņemt, neizriet ne no Regulas Nr. 1580/2007, ne no Īstenošanas regulas Nr. 543/2011, bet gan no Vienotās TKO regulas. Līdz ar to Regula Nr. 1580/2007 un Īstenošanas regula Nr. 543/2011 nosakot vienīgi šī principa ieviešanu, tādējādi, ka uz prasītājām tieši neattiecas ne Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts, ne Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkts vai 60. panta 7. punkts (turpmāk tekstā – "apstrīdētās tiesību normas").

38 Šajā ziņā ir jānorāda, kā izriet no prasības pieteikuma 91., 92., 97., 103., 104. un 111. punkta, ka replikas raksta lietā T-454/10 27. un 30. punkta un prasības pieteikuma lietā T-482/11 92., 97., 100., 110., 117. un 119. punkta, prasītājas neapstrīd ne vispārējo ražotāju organizāciju un pārstrādātāju nošķiršanu, ne arī lūdz, lai pārstrādātājiem, kuri nav nevienas ražotāju organizācijas dalībnieki, tiktu atzītas tiesības uz jelkādu palīdzību. Prasītājas norāda, ka apstrīdētās tiesību normas esot prettiesiskas, jo tajās ir paredzēta palīdzības piešķiršana ražotāju organizācijām, kas veic pārstrādes darbības, kuras īsteno arī pārstrādātāji, kuri nav ražotāju organizācijas dalībnieki un kuri nav saistīti ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistītiem ieguldījumiem un darbībām. Proti, kā apstiprina Komisija, ar apstrīdētajām tiesību normām patiešām ir izveidota sistēma, saskaņā ar kuru ražotāju organizācijas var saņemt palīdzību, kas paredzēta pārstrādes darbībām, kuras veic arī pārstrādātāji, kuri nav nevienas ražotāju organizācijas dalībnieki, pat ja šīs darbības tika uzskatītas par "darbībām, kas nav īstas" pārstrādes darbības.

39 Turklāt netiek apstrīdēts, ka ne Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts, ne Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkts neatstāj rīcības brīvību dalībvalstīm attiecībā uz vienotu likmju piemērošanu pārdotās produkcijas vērtības aprēķināšanā. Tā tas ir arī attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktu, kurā ir paredzēta ar pārstrādi saistītu ieguldījumu un darbību attiecināmība, ja tie atbilst Vienotās TKO regulas 103.c panta 1. punktā un 122. panta pirmās daļas c) apakšpunktā noteiktajiem mērķiem un ja tie iekļauti šīs regulas 103.f panta 2. punktā paredzētajā valsts stratēģijā.

40 Attiecībā uz Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru neizdevīgi konkurences apstākļi, kuri izriet no tiesību normām, kuras apstrīd prasītājas un viņu dalībnieki, veidojot netiešas faktiskas sekas, ir jānorāda, ka prasītāju un viņu dalībnieku konkurences stāvokļa ietekmēšana tieši izriet no Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a pantā un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktā noteiktajām specifiskajām vienotajām likmēm, kā arī ar pārstrādi saistītu ieguldījumu un darbību attiecināmības Savienības finansējumam atbilstoši Regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktam, lai gan uz tiem tieši attiecas apstrīdētās tiesību normas (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-528/93, T-542/93, T-543/93 un T-546/93 *Métropole télévision* u.c./Komisija, *Recueil*, II-649. lpp., 64. punkts).

41 Turklāt Komisijas interpretācija par tiešas ietekmes nozīmi liegtu ikvienai personai, kuru skar konkrētais tiesību akts, celt prasību par tiesību akta, kura priekšmets ir atbalsta piešķiršana tās konkurentiem, atcelšanu, jo nelabvēlīgā situācija būtu tikai netiešas faktiskas sekas. Proti, ja saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiktu uzskatīts, ka uz atbalsta saņēmēja konkurentu tieši attiecas Komisijas lēmums atļaut dalībvalstij to maksāt un ja nav šaubu par to, ka šī valsts vēlas veikt šo maksājumu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1995. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-442/93 *AAC* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1329. lpp., 45. un 46. punkts; spriedumu lietā T-435/93 *ASPEC* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1281. lpp., 60. un 61. punkts, un 1996. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-266/94 *Skibsværftsforeningen* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1399. lpp., 49. punkts), Savienības tiesību norma, kurā paredzēta Savienības atbalsta piešķiršana, saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu kā tāda tieši attiecas uz minētā atbalsta saņēmēja konkurentu.

42 Turklāt Regula Nr. 1580/2007 un Īstenošanas regula Nr. 543/2011 LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē ir uzskatāmas par reglamentējošiem aktiem, jo runa nav ne par leģislatīviem aktiem, kādi tie definēti LESD 289. panta 3. punktā, ne par individuālajiem aktiem. Ir jāpiebilst, kā norāda prasītājas un ko arī neapstrīd Komisija, ka Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a panta un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkts ir jāuzskata par tādiem, kuros nav ietverti īstenošanas pasākumi LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

43 Faktiski, ir taisnība, ka Savienības atbalsta samaksa, piemērojot šīs tiesību normas, tiek veikta ar valsts iestāžu starpniecību, tomēr tiesību aktos, saskaņā ar kuriem šīs iestādes veic attiecīgos maksājumus, nav minētas šīs prasītājas un tām tie nav ne adresēti, ne paziņoti. Turklāt katra maksājumu aģentūra savas funkcijas veic saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamām tiesību normām, kurās nav obligāti paredzēta tiesību aktu pieņemšana, kurus var pārsūdzēt valsts tiesās. Šajos apstākļos, kā tostarp norāda Komisija atbildes raksta uz repliku lietā T-454/10 16. punktā un iebildumu raksta lietā T-482/11 32. punktā, ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkts nevar tikt uzskatīti par tādiem, kuri ietver īstenošanas pasākumus LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

44 Tā tas vēl jo vairāk ir attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktu. Faktiski prasītājas apstrīd šīs tiesību normas tiesiskumu tiktāl, ciktāl tajā noteikta ar pārstrādi saistītu ieguldījumu un darbību attiecināmība Savienības finansējumam, kas ir vienīgais ar minēto regulu definētais aspekts, dalībvalstīm neesot aicinātām vai pat šajā ziņā nepastāvot iespējai tām iesaistīties lietā.

45 Attiecībā uz personu, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam, izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistīto ieguldījumu un darbību attiecināmība ir pakārtota to noteikšanai valsts stratēģijās, kas izstrādātas saskaņā ar Vienotās TKO regulas 103.f panta 2. punktu, vispirms ir jānorāda, ka konkrētās stratēģijas ir izstrādātas, izpildot Vienotās TKO regulas 103.f panta 2. punktā noteikto, un nevis izpildot Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktā noteikto. Šo stratēģiju izstrāde tātad nav uzskatāma par šīs pēdējās tiesību normas īstenošanas pasākumu. Turpinot, kā izriet no Vienotās TKO regulas 103.f panta 2. punkta, valsts stratēģijas galvenokārt ietver situācijas analīzi attiecībā uz stiprajām un vājajām pusēm un izvēlēto prioritāšu pamatojumu, norāda darbības programmu mērķus, izvērtē šos mērķus un norāda ražotāju organizāciju pienākumus attiecībā uz atskaitēm. Šīs stratēģijas to rakstura dēļ tātad nav uzskatāmas par pasākumiem, kuru mērķis ir noteikt ar pārstrādi saistītu ieguldījumu un darbību attiecināmību Savienības finansējumam. Līdz ar to šī attiecināmība, kuras tiesiskums ir apstrīdēts, nav uzskatāma par konkrēto stratēģiju raksturiezīmi, bet tā ir tieši noteikta Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktā.

46 Visbeidzot ne Komisija, ne personas, kas iestājušās lietā tās prasījumu atbalstam, neapstrīd, ka prasītāju asociācijas ir pilnvarotas aizstāvēt to dalībnieču intereses, tostarp ceļot prasību tiesā. Tā kā apstrīdētās tiesību normas tieši attiecas uz konkrēto asociāciju dalībniecēm, prasītāju asociācijas arī atbilst šim nosacījumam par viņu prasību pieņemamību (šajā ziņā skat. Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 56. punkts).

Par *Anicav* interesi celt prasību

47 Lietā T-454/10 Komisija norāda, ka *Anicav* prasības par tiesību akta atcelšanu sekas ir tiesību normu, kas bija spēkā pirms Regulas Nr. 687/2010 pieņemšanas, piemērošana. Šajās tiesību normās bija paredzēta palīdzības piešķiršana attiecībā uz "pirmapstrādes" darbībām, kas prasītājai bija vēl labvēlīgāk.

48 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā izriet no Regulas Nr. 687/2010 preambulas 2., 3. un 4. apsvēruma, ka šī regula atcēla iepriekšējo pārdotās produkcijas vērtības aprēķināšanas kārtību, aizstājot to ar kārtību, kas balstīta uz vienotajām likmēm. Iespējamas Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta atcelšanas automātiskas sekas nebūtu palīdzības [piešķiršanas] kārtības piemērošana, kuru likumdevējs ir nolēmis izskaust. Savukārt šādas atcelšanas sekas būtu likt Komisijai veikt pasākumus, kurus saskaņā ar LESD 266. pantu ietver Vispārējās tiesas spriedums.

49 Personu, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam, arguments, saskaņā ar kuru *Anicav* prasībai vairāk neesot priekšmets un tā tādējādi esot nepieņemama intereses celt prasību neesamības dēļ Īstenošanas regulas Nr. 543/2011, ar kuru tika atcelta Regula Nr. 1580/2007 (skat. iepriekš 12. punktu), stāšanās spēkā dēļ nevar tikt atbalstīts. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1580/2007 atcelšanai nav tādas pašas juridiskas sekas kā atcelšanai, ko veiktu Vispārējā tiesa, jo šī atcelšana nenozīmētu tās 52. panta 2.a punkta atzīšanu par prettiesisku. Turklāt ar konkrēto atcelšanu tiek radītas *ex nunc* sekas, lai gan tiesību akta atcelšana ar spriedumu radītu *ex tunc* sekas. Tikai šajā pēdējā gadījumā apstrīdētās tiesību normas tiktu uzskatītas par spēkā neesošām LESD 264. panta izpratnē. Visbeidzot gadījumā, ja tiesību akts ir atcelts ar spriedumu, iestādei, kas ir pieņēmusi tiesību aktu saskaņā ar LESD 266. pantu, ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu. Šie pasākumi tostarp attiecas uz spriedumā par tiesību akta atcelšanu konstatēto pārkāpumu seku novēršanu. Šo iemeslu dēļ attiecīgajai iestādei būtu jāatjauno prasītāja iepriekšējais stāvoklis vai jāizvairās pieņemt identisku tiesību aktu (Vispārējās tiesas 1995. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-481/93 un T-484/93 *Exporteurs in Levende Varkens* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2941. lpp., 46. un 47. punkts). Līdz ar to *Anicav* saglabā interesi, lai tiktu atcelts Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts.

50 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka prasības tiktāl, ciktāl tās ir vērstas uz apstrīdēto tiesību normu atcelšanu, ir pieņemamas.

Par lietas būtību

51 Ņemot vērā to materiālo saistību, pirmie divi pamati, kuri attiecas attiecīgi uz Vienotās TKO regulas un nediskriminācijas principa pārkāpumu, ir jāizvērtē kopā. Faktiski, kā tiks izklāstīts turpmāk, lauksaimniecības politikas nostājās, kuras nostiprinātas Vienotās TKO regulas atbilstošajās tiesību normās, ir ņemts vērā pienākums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi atbilstoši EKL 34. panta 2. punktam (jaunajā redakcijā – LESD 40. panta 2. punktam) starp augļu un dārzeņu pārstrādātājiem, kuri nav ražotāju organizāciju dalībnieki, no vienas puses, un aktīvo ražotāju, kuri darbojas kā pārstrādātāji, organizācijām pārstrādāto augļu un dārzeņu nozarē, no otras puses.

52 Prasītājas uzskata, ka Vienotajā TKO regulā nav paredzēta iespēja piešķirt palīdzību saistībā ar darbības programmām par labu pārstrādes darbībām. Līdz ar to apstrīdētās tiesību normas esot pretrunā Vienotajai TKO regulai tiktāl, ciktāl šajā regulā nav paredzēta palīdzības, kas sedz šādu darbību izmaksas, samaksa. Apstrīdētās tiesību normas arī esot pretrunā nediskriminācijas principam tiktāl, ciktāl ar tām tiek rezervēta palīdzība ražotāju organizācijām par pārstrādes darbībām, tādējādi liedzot palīdzību pārstrādātājiem, kuri nav šādu organizāciju dalībnieki.

53 Tādējādi vispirms ir jānorāda, ka lietā T-454/10 oficiāli izvirzītie iebildumi saskaņā ar Regulas Nr. 1580/2007 52. pantu attiecas vienīgi uz šī panta 2.a punktu. Atbildot uz tiesas sēdē šajā ziņā uzdotajiem jautājumiem, *Anicav* precizēja, ka prasība par tiesību akta atcelšanu faktiski attiecas vienīgi uz šo Regulas Nr. 1580/2007 punktu. Tā kā tā ir minētā punkta otrā daļa, kurā paredzēta iespēja ņemt vērā atsevišķu pārstrādes darbību vērtību un ka *Anicav* apstrīd šīs iespējas tiesiskumu, ir jāuzskata, ka tā ir Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otrā daļa, kas ir apstrīdēta lietā T-454/10. Savukārt nav izteikts neviens iebildums par šī paša punkta pirmo daļu, jo šis punkts tieši nepieļauj pārstrādāto augļu un dārzeņu vai jebkuras cita produkta, kas nav pārstrādāto augļu un dārzeņu produkts, vērtības

ņemšanu vērā pārdotās produkcijas vērtības aprēķinā. Līdz ar to atsauce uz apstrīdētajām tiesību normām turpmāk attiecas uz Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otro daļu, kā arī Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktu un 60. panta 7. punktu.

54 Attiecībā uz prasītāju iebildumu būtību vispirms ir īsi jāatgādina atbilstošās tiesību normas par palīdzības piešķiršanu augļu un dārzeņu pārstrādes darbībām.

55 Šajā ziņā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju (OV L 297, 29. lpp.) 2.–4. pantā tika ieviesta atbalsta sistēma produkcijai, kas attiecināma uz atsevišķiem produktiem, un tai ir divas daļas. Pirmās daļas mērķis ir minimālās cenas ieviešana par labu ražotājiem, kuru samaksājuši pārstrādātāji, lai iegādātos izejvielas. Sistēma tādējādi ietvēra kompensācijas atbalstu pārstrādātājiem apmaiņā pret minimālās cenas samaksu, ko tie veic ražotājiem, kas arī ir tās otrajā daļā (Vispārējās tiesas 2006. gada 20. jūnija spriedums lietā T-251/04 Grieķija/Komisija, Krājumā nav publicēts, 97. punkts).

56 Ar Padomes 2000. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 2699/2000, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopēju organizāciju, Regulu (EK) Nr. 2201/96 un Regulu (EK) Nr. 2202/96, ar ko ievieš Kopienas atbalsta shēmu konkrētu citrusaugļu ražotājiem (OV L 311, 9. lpp.), attiecībā uz lielāko daļu iesaistītajiem produktiem sākot no 2001./2002. tirdzniecības gada agrākā sistēma tika atcelta saskaņā ar tās 2. pantu, to aizstājot ar vienu atbalstu, kas tiek tieši maksāts ražotāju organizācijām, neparedzot atbalstu par labu pārstrādes nozarei, kas turpmāk var brīvi vienoties par cenām ar saviem ražotājiem (iepriekš 55. punktā minētais spriedums lietā Grieķija/Komisija, 98. punkts). Ir svarīgi norādīt, ka Regulas Nr. 2201/96, kas grozīta ar Regulu Nr. 2699/2000, 3. panta 1. punkts, nekādi nenošķir ražotāju organizāciju atbilstību, lai saņemtu atbalstu atkarībā no tā, vai to preču pārstrādi ir veikuši ražotāji, kas ir vai nav ražotāju organizācijas dalībnieki.

57 Turklāt atbalsta shēma noteiktu citrusaugļu ražotājiem, kuri piegādā pārstrādei noteiktus citrusaugļus, kas novākti Kopienā, tika ieviesta ar Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2202/96, ar ko ievieš Kopienas atbalsta shēmu noteiktu citrusaugļu ražotājiem (OV L 297, 49. lpp.), 1.–5. pantu. Šī shēma ietvēra vienu atbalstu, ko tieši maksā par labu pārstrādes nozarei, kura varēja brīvi vienoties par cenām ar ražotājiem. Arī šajā kontekstā ir svarīgi norādīt, ka Regulas Nr. 2202/1996 2. panta 1. punktā nekādi nav nošķirta ražotāju organizāciju atbilstība, lai saņemtu atbalstu, atkarībā no tā, vai to preču pārstrādi ir veikuši pārstrādātāji, kuri ir vai nav ražotāju organizācijas dalībnieki.

58 Šīs atbalsta shēmas augļu un dārzeņu pārstrādes produktu nozarei saskaņā ar Regulas Nr. 1182/2007 55. pantu palika spēkā līdz tirdzniecības gadam, kas beidzās 2008. gadā, kad tās tika atceltas (skat. arī Regulas Nr. 1182/2007 preambulas 18.–20., 38. un 42. apsvērumu). Regulas Nr. 1182/2007 55. panta noteikumi ar Regulas Nr. 361/2008 1. panta 43. punktu tika iekļauti Vienotajā TKO regulā kā tās 203.a panta 1. punkts.

59 Konkrētie atbalsti tika atcelti vienlaikus ar augu un dārzeņu, kuri gūst labumu no tiem, iekļaušanu vienotajā maksājumu shēmā, kura tika ieviesta ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.). Šī iekļaušana tika izdarīta saskaņā ar Regulas Nr. 1182/2007, ar kuru tika izdarīti grozījumi vairākās Regulas Nr. 1782/2003 tiesību normās, 52. pantu (skat. arī Regulas Nr. 1182/2007 preambulas 18.–20. apsvērumu).

60 Visbeidzot, kā norāda Komisija savu iebildumu rakstu, kuri iesniegti lietās T-454/10 un T-482/11, attiecīgi 58. un 44. punktā, Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas IV nodaļas IV a iedaļa ar nosaukumu "Atbalsts augļu un dārzeņu nozarei" attiecas vienīgi uz šo minēto nozari, kāda tā definēta Vienotās TKO regulas 1. panta 1. punkta i) apakšpunktā, izņemot pārstrādāto augļu un dārzeņu

nozari, kāda tā definēta šīs regulas 1. panta 1. punkta j) apakšpunktā. Šajā ziņā ir svarīgi uzsvērt, ka saskaņā ar šīm tiesību normām visas šīs nozares definētas produktiem, kuri uz tām attiecas un kādus tos uzskaitījis Savienības likumdevējs. Tādējādi, ja atbalsts sedz augļu un dārzeņu pārstrādes, kuras rezultātā pārstrādātā produkcija tiek pārdota, izdevumus, šis atbalsts tiek piešķirts pārstrādāto augļu un dārzeņu nozares ietvaros. Komisija 2009. gada 17. novembra paziņojumā pārvaldības komitejai arī uzsvēra, ka Vienotajā TKO regulā nav juridiska pamata, kas ļautu maksāt atbalstu pārstrādāto augļu un dārzeņu nozarē.

61 Tostarp ir svarīgi atgādināt, ka Savienības finansējumam piemērotās nozares ir definētas Vienotajā TKO regulā; tādējādi nozares, attiecībā uz kurām šajā pēdējā minētajā regulā nav paredzēta atbalsta samaksa, to nevar saņemt. Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka sākot no tirdzniecības gada, kas beidzās 2008. gadā, nekāds Savienības atbalsts, kas atlīdzinātu ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistītus izdevumus, nevar tikt maksāts.

62 Šo secinājumu apstiprina Vienotās TKO regulas preambulas 7. apsvērums, saskaņā ar kuru šī regula ir uzskatāma par vienkāršojošu tiesību aktu, kurš neliek apšaubīt politiskus lēmumus, kas gadu gaitā pieņemti saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), un kuras mērķis tātad nav atcelt vai grozīt esošos tiesību aktus, ne arī paredzēt jaunus pasākumus vai instrumentus. Šis konstatējums tika apstiprināts Regulas Nr. 361/2008 preambulas 2. apsvērumā, ar kuru Vienotajā TKO regulā tika iekļautas Regulas Nr. 1182/2007, ar kuru tika atcelts atbalsts augļu un dārzeņu pārstrādes nozarei, normas (skat. iepriekš 58. punktu).

63 Tomēr, kā izriet no Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkta, augļi un dārzeņi, uz kuriem attiecas ar šīm tiesību normām ieviestās vienotās likmes, ir pārstrādātie produkti, uz kuriem attiecas Vienotās TKO regulas I pielikuma X daļa, kā arī pārstrādātie produkti, kas minēti Regulas Nr. 1580/2007 VI a pielikumā un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 VI pielikumā. Komisija un personas, kas iestājušās lietā tās prasījumu atbalstam, tostarp piekrīt, ka ar iepriekš minētajām tiesību normām ieviestās vienotās likmes attiecas arī uz noteiktu darbību izmaksām, kas Regulas Nr. 687/2010 preambulas 4. apsvērumā un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 preambulas 35. apsvērumā sauktas par "darbībām, kas nav īstas pārstrādes darbības". Šīs darbības tātad tiek veiktas saistībā ar procesu, kura mērķis ir pārstrādātu augļu un dārzeņu ražošana, kā arī saistībā ar minēto pārstrādāto produktu pārdošanu. Uz šo apstākli ir arī norādīts paziņojumā, ko Komisija nosūtīja dalībvalstīm 2010. gada jūnijā, saskaņā ar kuru tādas sagatavošanas izmaksas, kā sagriešana un tīrīšana, rodas pirms šo preču nodošanas pārstrādei, lai gan cita izdevumu kategorija, kas arī ņemta vērā pārdotās produkcijas vērtības aprēķināšanā, attiecas uz izmaksām "pēc pārstrādes".

64 Turklāt Komisija iebildumu rakstu, kurus tā iesniegusi lietās T-454/10 un T-482/11, attiecīgi 70. un 61. punktā norāda, ka "darbības, kas nav īstas pārstrādes darbības", neietver darbības pēc pārstrādes, kā, piemēram, patēriņa veicināšanu, pārdošanu un uzglabāšanu.

65 Visbeidzot Komisija neapstrīd, ka konkrētās darbības veic arī pārstrādātāji, kuri nav ražotāju organizāciju dalībnieki, veicot pārstrādes darbības produktiem, kas uzskaitīti Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punktā un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktā kontekstā.

66 Ir jākonstatē, ka Vienotajā TKO regulā nav pieļauta tāda interpretācija, kādu to vēlētos Komisija.

67 Proti, lai gan ir taisnība, ka Vienotajā TKO regulā nav ietverts pārstrādes darbību uzskaitījums, tomēr tas nenozīmē, ka šīs darbības nav attiecināmas, lai saņemtu finansējumu saistībā ar darbības programmām (skat. iepriekš 58.–62. punktu). Tādējādi, neskatoties uz pārdotās produkcijas vērtības jēdziena definīcijas neesamību Vienotās TKO regulas 103.d pantā, Komisija nevar interpretēt šo jēdzienu tādā veidā, kas ļautu piešķirt Savienības atbalstu nozarēm, attiecībā uz kurām nekāds atbalsts Vienotajā TKO regulā nav paredzēts.

68 Nevar tikt atbalstīts arī Komisijas arguments par Vienotās TKO regulas 103.c panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu.

69 Proti, saskaņā ar šīs tiesību normas 1. punkta c) apakšpunktu darbības programmas augļu un dārzeņu nozarē mērķis ir produktu komercvērtības paaugstināšana. Proti, kā izklāstīts iepriekš 60. punktā, Vienotās TKO regulas II daļas I sadaļas IV nodaļas IV a iedaļa attiecas uz augļu un dārzeņu nozari, izņemot pārstrādāto augļu un dārzeņu nozari. Līdz ar to pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu komercvērtības paaugstināšanai ir jāattiecas uz ikvienu darbību saistībā ar konkrēto produktu ražošanu, izņemot to pārstrādes darbības. Turklāt apstāklis, saskaņā ar kuru ar pārstrādi saistīto darbību finansējuma saņēmēji ir ražotāju organizācijas, kas darbojas augļu un dārzeņu ražošanā, neko nemaina attiecībā uz to, ka konkrētais finansējums attiecas uz pārstrādes darbībām un tātad pārstrādāto augļu un dārzeņu nozari (skat. iepriekš 60. punktu), attiecībā uz kuru Vienotajā TKO regulā atbalsts nav paredzēts.

70 Attiecībā uz konkrētās tiesību normas 1. punkta d) apakšpunktu, saskaņā ar kuru darbības programmu augļu un dārzeņu nozarē mērķis var būt produktu patēriņa veicināšana, neatkarīgi no tā, vai produkti ir svaigi vai pārstrādāti, ir jānorāda, ka šis noteikums atbilst darbības raksturam, kuru tas tiecas veicināt. Proti, saistībā ar augļu un dārzeņu tirdzniecības gadu ir praktiski neiespējami nošķirt svaigus un pārstrādātus produktus tādējādi, lai veicinātu vienīgi svaigu augļu un dārzeņu patēriņu, izņemot pārstrādātus produktus. Šajos apstākļos pakārtot patēriņa veicināšanas darbības augļu un dārzeņu nozarē atbilstību tam, ka šī patēriņa veicināšana attiecas vienīgi uz svaigiem produktiem, būtu līdzvērtīgi tam, ja tiktu noteikts, ka nevienu patēriņa veicināšanas darbību nevar atzīt par atbilstīgu. Līdz ar to Vienotās TKO regulas 103.c panta 1. punkta d) apakšpunkts, kas attiecas vienīgi uz patēriņa veicināšanas darbībām, nepieļauj Kopienas finansējuma piešķiršanu ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistītām darbībām. Ir svarīgi piebilst, ka Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkts, kā arī Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punkts nenosaka, ka atbalstu var saņemt vienīgi ražotāju organizācijas, kuras ir pieņēmušas darbības programmu attiecībā uz Vienotās TKO regulas 103.c panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto mērķi, kā arī nesašaurina atbilstīgo darbību loku salīdzinājumā ar minētajā mērķī ietverto.

71 Ir jāpiebilst, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, lai nodrošinātu vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu (Tiesas 1982. gada 6. maija spriedums apvienotajās lietās 146/81, 192/81 un 193/81 *BayWa* u.c., *Recueil*, 1503. lpp., 30. punkts; 2002. gada 17. septembra spriedums lietā C-513/99 *Concordia Bus Finland*, *Recueil*, I-7213. lpp., 69. punkts, un 2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-470/99 *Universale-Bau* u.c., *Recueil*, I-11617. lpp., 99. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 2. jūlija spriedums lietā T-236/97 *Ouzounoff Popoff*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-311. un II-905. lpp., 35. punkts; 1998. gada 16. jūlija spriedums lietā T-81/97 *Regione Toscana*/Komisija, *Recueil*, II-2889. lpp., 50. un 51. punkts, un 2001. gada 18. oktobra spriedums lietā T-333/99 *X*/*BCE*, *Recueil*, II-3021. lpp., 38. punkts).

72 KLP kontekstā šis princips ir konkrēti paredzēts LESD 40. panta 2. punkta otrajā daļā (Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedums lietā C-33/08 *Agrana Zucker*, Krājums, I-5035. lpp., 46. punkts), kas aizliedz jebkādu diskrimināciju starp Savienības ražotājiem un patērētājiem.

73 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atšķirīgs regulējums attiecībā uz pārstrādes izmaksu atbilstību (skat. iepriekš 55.–57. punktu) ir izstrādāts, lai aizsargātu vienlīdzīgu attieksmi starp Savienības pārstrādātājiem, proti, uzņēmumiem, kas darbojas augļu un dārzeņu pārstrādes nozarē, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav kādas ražotāju organizācijas dalībnieki. It īpaši ar Regulu Nr. 2201/96 noteiktajā kārtībā ir paredzēts, ka atbalstu maksā vienīgi pārstrādātājiem tieši (iepriekš 55. punktā minētais spriedums lietā Grieķija/Komisija, 101. un 102. punkts), nediskriminējot atkarībā no to piederības ražotāju organizācijai, lai gan Regulā Nr. 2699/2000 ir paredzēts, ka atbalstu maksā ražotājiem, kuru produkcija ir paredzēta pārstrādei, nenošķirot atkarībā no tā, vai pārstrādātājs ir vai nav kādas pārstrādātāju organizācijas dalībnieks. Tā tas ir arī attiecībā uz kārtību, kas ieviesta ar Regulu Nr. 2202/96.

74 Saistībā ar šo pašu izpratni par vienlīdzīgu attieksmi pret Savienības uzņēmumiem, kas veic augļu un dārzeņu pārstrādes darbības, Vienotajā TKO regulā ir atspoguļotas lauksaimniecības politikas nostājas, kuras Padome pieņēmusi attiecībā uz atbalstu pārstrādāto augļu un dārzeņu nozarē. Kā tas tika izklāstīts iepriekš 58.–62. un 67.–70. punktā, saskaņā ar šo politiku šajā nozarē tiek atcelts ikviens atbalsts, nešķirojot atkarībā no tā, vai pārstrādātājs ir vai nav ražotāju organizācijas dalībnieks.

75 Līdz ar to Komisija nevar piešķirt atbalstu, kas sedz ar pārstrādes darbībām saistītas izmaksas, atsevišķas darbības, kas izriet vienīgi no procesa, kurā tiek ražoti pārstrādāti augļi un dārzeņi, kvalificējot par "darbībām, kas nav īstas pārstrādes darbības", kurš tostarp ir jēdziens, kas Vienotajā TKO regulā nav minēts. Tā vēl jo mazāk to var darīt, nelabvēlīgi diskriminējot pārstrādātājus, kuri nav nevienas ražotāju organizācijas dalībnieki, ja tie veic pārstrādes darbības.

76 Šajā lietā Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkta sekas tieši ir atbalsta piešķiršana pārstrādāto augļu un dārzeņu nozarē par labu to ražotāju organizācijām, kas paši pārstrādā savu produkciju vai ja tā tiek pārstrādāta uz viņu rēķina. Ar šīm tiesību normām tiek pārkāpta Vienotā TKO regula, jo tajā nav paredzēta šāda atbalsta samaksa un iepriekš 73. un 74. punktā minēto iemeslu dēļ tā līdz ar to rada diskrimināciju konkurētspējīgo Savienības pārstrādātāju vidū. Šīs sekas ir radušās tiktāl, ciktāl šajās tiesību normās minētās vienotās likmes attiecas arī uz atsevišķu darbību, kuras pārstrādātāji veic saistībā ar ražotāju asociāciju piegādātu augļu un dārzeņu pārstrādi, izmaksām, jo atbalsts, kas sedz noteiktas šo darbību izmaksas, tiek piešķirts vienīgi tad, kad pārstrādi veikušas ražotāju organizācijas vai kad tā veikta, izmantojot ārpakalpojumus, kādi tie definēti Regulas Nr. 1580/2007 29. pantā un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 27. pantā, ražotāju organizācijai saglabājot atbildību.

77 Tā tas vēl jo vairāk ir Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punkta dēļ.

78 It īpaši, pirmkārt, kā Komisija apstiprināja tiesas sēdē, saskaņā ar šo tiesību normu Savienības finansējumu var saņemt ikviena darbība vai ikviens ieguldījums, ko veic ar pārstrādi saistīta ražotāju organizācija, pat neattiecinot tās piemērošanas jomu vienīgi uz "darbībām, kas nav īstas pārstrādes darbības". Otrkārt, tas, ka konkrētā atbilstība ir atkarīga no Vienotās TKO regulas 103.c panta vai 122. panta pirmās daļas c) apakšpunkta mērķu sasniegšanas, nepadara konkrēto tiesību normu par saderīgu ar Vienoto TKO regulu. Proti, Vienotās TKO regulas 103.c pants ietilpst šīs regulas II daļas I sadaļas IV nodaļas IV a iedaļā un tādējādi attiecas vienīgi uz atbalstu augļu un dārzeņu nozarei, izņemot pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (skat. iepriekš 60. punktu). Turklāt Vienotās TKO regulas 122. pants ietilpst Vienotās TKO regulas II daļas II sadaļas II nodaļā ar nosaukumu "Ražotāju organizācijas, starpnozaru organizācijas un uzņēmēju organizācijas". Šajā ziņā ir jānorāda, ka tiesību normas attiecībā uz ražotāju organizācijām, starpnozaru organizācijām un ražotāju grupu apvienošanos augļu un dārzeņu nozarē ir noteiktas Vienotās TKO regulas 125.a–125.d pantā, kas šajā regulā iekļautas ar Regulas Nr. 361/2008 1. panta 28. punktu, ar kuru Vienotajā TKO regulā iekļautas atsevišķas Regulas Nr. 1182/2007 tiesību normas (skat. iepriekš 2. punktu). Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 1182/2007 preambulas 6. apsvērumu "noteikumi par ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām un nolīgumiem ir spēkā tikai attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas augļu un dārzeņu tirgus kopīgā organizācija, un šī atšķirība būtu jāsaglabā". Tādējādi apstāklis, saskaņā ar kuru ražotāju organizācijas tiecas sasniegt vienu no Vienotās TKO regulas 122. panta pirmās daļas c) apakšpunkta, kas ir tiesību norma, uz kuru norāda šīs regulas 125.b panta 1. punkta a) apakšpunkts, mērķiem, neļauj finansēt ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistītas darbības.

79 Komisijas nostāja, saskaņā ar kuru labvēlīgu attieksmi pret ražotāju organizācijām pamato nepieciešamība tām piešķirt arī atbalstu, kas attiecas uz atsevišķām darbībām, kuras tiek finansētas augļu un dārzeņu, kurus ir paredzēts tirgot svaigus, nozarē, nevar tikt atbalstīta. Šajā ziņā, pirmkārt, pat pieņemot, ka šāds vērtējums ir atbalstāms *de lege ferenda*, ir tomēr jāsecina, ka Vienotajā TKO regulā nav paredzēta šāda atbalsta piešķiršana. Otrkārt, lai gan ir taisnība, ka svaigu augļu un dārzeņu tirdzniecība var radīt nepieciešamību pēc atsevišķām tīrīšanas, iesaiņošanas vai uzglabāšanas darbībām, kas ir līdzīgas atsevišķām ar pārstrādi saistītām darbībām, tomēr konkrētie augļi un dārzeņi ir un paliek

produkti, kas tiek tirgoti svaigi. Proti, ņemot vērā, ka augļi un dārzeņi, kas tiek tirgoti svaigi, pat pēc tam, kad ar tiem veiktas atsevišķas iepriekš minētās darbības, no vienas puses, un augļi un dārzeņi, kas ir paredzēti pārstrādei, no otras puses, savstarpēji nekonkurē un attiecībā uz tiem nav jāpiemēro vienlīdzīga attieksme. Treškārt, Komisijas veiktā nošķiršana starp šīm divām ražotāju kategorijām attiecībā uz lielāko daļu no tām ir mākslīga, jo produktu kā svaigu produktu vai produktu, kas paredzēti pārstrādei, tirdzniecība būtībā ir atkarīga no tā, vai tie atbilst tirdzniecības prasībām, kuras piemērojamas produktiem, kurus paredzēts pārdot svaigus, un kuras noteiktas Vienotās TKO regulas 113.a pantā un detalizētāk izklāstītas Īstenošanas regulā Nr. 543/2011. Līdz ar to tas, ka augļu un dārzeņu tirgus ir nošķirams no pārstrādātu augļu un dārzeņu tirgus, nenozīmē, ka līdzīga nošķiršana noteikti jāveic attiecībā uz ražotājiem un vēl jo mazāk – uz ražotāju organizācijām, kuras ir apstrīdēto atbalstu saņēmējas. Ceturtkārt, ir jākonstatē, ka izskaidrojums par apgalvoto mērķi piešķirt atbalstu pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu ražotājiem, lai galu galā finansējumu attiecinātu uz līdzīgām darbībām, kas veiktas ar augļiem un dārzeņiem, kurus ir paredzēts tirgot svaigus, nav atbalstāms tādēļ, ka ne Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otrajā daļā, ne Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktā nav minēta atbalsta piešķiršana ražotāju, kuriem nav iespējams savu produkciju pārstrādāt pašiem vai izmantojot ārpakalpojumus, organizācijām, lai gan nav acīmredzams šādas atšķirīgas attieksmes pamatojums.

80 Visbeidzot, nevar atbalstīt Komisijas argumentus, kuri vērsti uz to, lai pamatotu atšķirīgu attieksmi, pirmkārt, attiecībā uz ražotāju organizācijām, kuras saņem atbalstu par darbībām, kas saistītas ar pārstrādi, un, otrkārt, pārstrādātājiem. It īpaši, pirmkārt, tā kā Vienotā TKO regulā nav paredzēta atbalsta, kas sedz ar pārstrādes procesu saistītu darbību izdevumus, piešķiršana, tad šāda veida atbalsts nevar tikt piešķirts, pat ja Komisija kvalificē šīs darbības par "darbībām, kas nav īstas pārstrādes darbības". Otrkārt un katrā ziņā, pretēji tam, ko norāda Komisija, pārstrādātājs un ražotāju organizācija, kuri iesaistās pārstrādes darbību veikšanā, nav atšķirīgās situācijās, ja runa ir par to iesaistīšanos pārstrādāto augļu un dārzeņu nozarē, bet tieši pretēji – tie konkurē vienā un tajā pašā tirgū. Šajā ziņā nevar tikt uzskatīts, ka pārstrādātājs atrodas līdzvērtīgā situācijā kā ražotāju organizācija, kuras dalībnieki neaudzē augļus un dārzeņus, jo saskaņā ar Vienotās TKO regulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 122. panta pirmās daļas a) apakšpunkta iii) ievilkumu un 125.b pantu kopsakarā ar Regulas Nr. 1782/2003 2. panta a) un c) apakšpunktu šāda darbība ir uzskatāma par nosacījumu, kas ir jāizpilda juridiskai personai, lai tā varētu tikt atzīta par ražotāju organizāciju šajā nozarē. Tādējādi nav iespējama augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācija, kuras dalībnieki neaudzē augļus un dārzeņus. Līdz ar to Regulas Nr. 1182/2002 preambulas 10. apsvērumā noteiktais piedāvājuma grupēšanas mērķis nepamato diskriminējošu attieksmi, kas ir labvēlīga ražotāju organizācijām, kad tās iesaistās pārstrādes darbībās, bet kas ir nelabvēlīga pārstrādātājiem; tā nav ar šo regulu ieviesta attieksme. Šajā kontekstā konkrētais mērķis attiecas uz atbalstu, kas paredzēts vienīgi augļu un dārzeņu ražošanai, jo Savienības likumdevējs bija nolēmis atcelt jebkuru atbalstu, kurš attiecas uz pārstrādes darbību izmaksām.

81 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētās tiesību normas ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tajās ir paredzēts, ka "darbību, kas nav īstas pārstrādes darbības", vērtība ir iekļauta pārdotās produkcijas vērtībā, kā arī tiktāl, ciktāl tajās ir paredzēts, ka Savienības finansējumam ir atbilstīgi ar augļu un dārzeņu pārstrādi saistīti ieguldījumi un darbības un ka prasība lietā T-454/10 vairs nav jāizskata daļā, kura ir vērsta uz Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikuma atcelšanu.

82 Šajos apstākļos trešais pamats par samērīguma principa pārkāpumu vairs nav jāizskata, jo prasītās atcelšanas piemērošanas joma, pamatojoties uz šo pamatu, ir identiska tai, kura ir lūgta, pamatojoties uz diviem pirmajiem pamatiem.

Par atcelto tiesību normu spēkā esamības saglabāšanu

83 Saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu Vispārējā tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām.

84 Tiesas sēdē prasītājas un personas, kas iestājās lietā *Anicav* prasījumu atbalstam, uzskatīja, ka šajā lietā LESD 264. panta otrā daļa nav piemērojama. Savukārt Komisija izteicās par labu apstrīdēto tiesību normu atstāšanai spēkā.

85 Ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otrā daļa un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkts ir atcelti, pamatojoties uz to, ka vienotās likmes, kuras tie ievieš, attiecas arī uz atsevišķu darbību, kas veiktas saistībā ar augļu un dārzeņu pārstrādi, izmaksām. Šajā kontekstā ir jāliedz daļēji apšaubīt finanšu darbības, kas iesaista Komisiju, valsts maksājumu aģentūras un ražotāju organizācijas, tiktāl, ciktāl ir jāpārrēķina viss saskaņā ar prettiesiskajām tiesību normām ražotāju organizācijām samaksātais atbalsts, ar mērķi aprēķināt katra iesaistītā produkta pārstrādes darbībām atbilstošo daļu, kas tostarp šajā lietā izraisītu ievērojamas tehniskas grūtības.

86 Līdz ar to ir jānospriež, ka ar Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otro daļu un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punktu radītās sekas attiecībās ar Komisiju, dalībvalstīm un ražotāju organizācijām tiks saglabātas tādējādi, ka vienīgi maksājumi ražotāju organizācijām, kas veikti saskaņā ar šīm tiesību normām kopš Regulas Nr. 687/2010 spēkā stāšanās un līdz šī sprieduma pasludināšanai, ir uzskatāmi par galīgiem.

87 Savukārt attiecībā uz ieguldījumiem vai darbībām, kuras ir saņēmušas Savienības atbalstu saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktu, nevar atzīt, ka minētās tiesību normas sekas būtu galīgas, jo no tā izrietošajam finansējumam pēc sava rakstura pilnībā piemīt konstatētais prettiesiskums.

Par tiesāšanās izdevumiem

88 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāsedz tiesāšanās izdevumi atbilstoši prasītāju prasījumiem.

89 Komisija atlīdzina arī personu, kas iestājušās lietā T-454/10 *Anicav* prasījumu atbalstam, tiesāšanās izdevumus.

90 Personas, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam, atlīdzina prasītāju tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar to iestāšanos lietā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Padomes Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. jūlija Regulu (ES) Nr. 687/2010, 52. panta 2.a punkta otro daļu tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēts, ka "darbību, kas nav īstas pārstrādes darbības", vērtība ir iekļauta pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu pārdotās produkcijas vērtībā;

2) atcelt Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari, kā arī pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari, 50. panta 3. punktu daļu, kurā ir paredzēts, ka "darbību, kuras nav īstas pārstrādes darbības", vērtība ir iekļauta pārstrādei paredzēto augļu un dārzeņu pārdotās produkcijas vērtībā;

3) atcelt Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 60. panta 7. punktu;

4) izbeigt tiesvedību par prasību lietā T-454/10 daļā par prasību atcelt Regulas Nr. 1580/2007 VIII pielikumu;

5) Regulas Nr. 1580/2007 52. panta 2.a punkta otrās daļas un Īstenošanas regulas Nr. 543/2011 50. panta 3. punkta spēkā esamība tiek saglabāta vienīgi daļā, saskaņā ar kuru atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām veiktie maksājumi ražotāju organizācijām līdz šī sprieduma pasludināšanai ir jāuzskata par galīgiem;

6) lietā T-454/10 Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati, kā arī atlīdzina *Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali* (*Anicav*) un personu, kas iestājušās lietā *Anicav* atbalstam un kuru nosaukumi ir minēti II pielikumā, tiesāšanās izdevumus;

7) lietā T-454/10 personas, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam un kuru nosaukumi ir minēti II pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;

8) lietā T-482/11 Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales* (*Agrucon*) un pārējo prasītāju, kuru nosaukumi ir minēti I pielikumā, tiesāšanās izdevumus;

9) lietā T-482/11 personas, kas iestājušās lietā Komisijas prasījumu atbalstam un kuru nosaukumi ir minēti III pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 30. maijā.

[Paraksti]

I PIELIKUMS

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari **(*AIIPA*)**, Milāna (Itālija),

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali **(*Anicav*)**, Neapole (Itālija),

Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, L ^{da} , Kartašu [*Cartaxo*] (Portugāle),

Evropaïka Trofima AE , Larisa [*Larissa*] (Grieķija),

FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA , Aguaša de Mora [*Águas de Moura*] (Portugāle),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE , Verija [*Veria*] (Grieķija),

Panellinia Enosi Konservopoion , Atēnas (Grieķija),

Elliniki Etairia Konservon AE , Nafplija [*Nafplio*] (Grieķija),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos , Marusi [*Marousi*] (Grieķija),

Italagro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA , Kastaņeira du Ribatežu [*Castanheira do Ribatejo*] (Portugāle),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton , Marusi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE , Serresa [*Serres*] (Grieķija),

Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA , Mora [*Mora*] (Portugāle),

Sugalidal – Indústrias de Alimentação, SA , Benavente [*Benavente*] (Portugāle),

Sutol – Indústrias Alimentares, L ^{da} , Alkasera du Sala [*Alcácer do Sal*] (Portugāle),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon , Saloniki (Grieķija).

II PIELIKUMS

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales **(*Agrucon*)**, Madride (Spānija),

AIT – Associação dos Industriais de Tomate , Lisabona (Portugāle),

Panellinia Enosi Konservopoion , Atēnas (Grieķija),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton , Marusi (Grieķija),

Evropaïka Trofima AE , Larisa (Grieķija),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE , Verija (Grieķija),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos , Marusi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE , Seres (Grieķija),

Elliniki Etairia Konservon AE , Nafplija (Grieķija),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon , Saloniki (Grieķija).

III PIELIKUMS

Cooperativas Agro-alimentarias , Madride,

Fédération française de la coopération fruitière, légumière un horticole **(*Felcoop*)**, Parīze (Francija),

VOG Products Soc. agr. coop. , Laivesa [*Laives*] (Itālija),

Consorzio Padano Ortofrutticolo Soc. agr. coop. (***Copador***), Kolekjo [*Collecchio*] (Itālija),

Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. agr. coop. , Rivarolo del Reduniti [*Rivarolo del Re ed Uniti*] (Itālija),

ARP Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. agr. coop. , Podencano [*Podenzano*] (Itālija),

Orogel Fresco Soc. coop. agr. , Čezēna [*Cesena*] (Itālija),

Conserve Italia – Consorzio Italiano Fra Cooperative Agricola Soc. coop. agr. , Sanladzaro di Savena [*San Lazzaro di Savena*] (Itālija).